

Andrej Ivanuša

PETNAEST-ZILIJONA PUTA

(slovenski: Petnajstzilion-krat)

Večer na institutu Karla Sagana na Bernardovoj aveniji na jugu Kalifornije bilo je opet vruć, dosadan i pospan. Gradič Mountain View sa druge strane zida bio je još vrućiji i još pospaniji nego klimatizirana kancelarija.

Kompjuterski monitori su tiho sijali i iz zvučnika se je samo tu i tamo čulo zveckanje, nekakav cvilež i pucketanje koje je najviše sličilo udaranju sitne muhe o prozorsko staklo. Jednačina Franka Drakeja još uvijek nije donijela nikakav rezultat. Projekt SETI, traženje tuđinskih vanzemaljskih civilizacija putem radio valova, još uvijek je bio tamo gdje je bio na početku – nigdje!

Adrijan Brown, čovjek sa tri doktorata u starosti 30 godina i sa nestašnom crvenom kosom, stalno je uzdisao od dosade. Petnaest-zilijona puta je provjeravao parametre, koji su kao jučer opet pokazivali istu sliku – tamo vani u hladnom svemiru jednostavno se nitko nije javljao, nitko nije slao radio valove u smjeru Zemlje.

Na kraju se odgurnuo na vrtljivoj stolici od računarskog pulta. Kada se zaustavio usred prostorije, digao se i napravio tri koraka do automata za kavu u kutu. Još ga je čekalo dugovremeno dežurstvo. Duge minute skraćivao je redovitim odmjcima ne baš dobre kave iz automata i sa brdom materijala za njegov četvrti doktorat. Vremena imao je više nego dovoljno. Barem mu se tako činilo.

Kad je pritisnuo dugme, mašina je jedva čujno zabrujala i –tk- spustila plastičnu šalju u ležište. Adrijan je gledao kako se puni i čekao, da automat zapiskuta. Polagano je uzeo čašu, da si ne opeče vrhove prstiju. Uradio je to već petnaest-zilijona puta. Onda se okrenuo ...

U tom trenutku nastao je pravi pakao. Zazvonilo je barem petnaest zvona u kancelariji, na hodniku i čak na drugoj strani instituta. Iznenaden je ispustio čašu. Udarila je o mekani tepih, kava se prolila po njemu i obojila ga. Kasnije bi to bilo nemoguće očistiti ... ali to kasnije nije bilo više važno.

Adrijan je potrčao do monitora i pokušao sjesti na stolicu koju je prije otkotrljao do sredine kancelarije. Skoro se prevrnuo unazad. Ogleđao se gdje je stolica. A pošto je bila predaleko, samo je slegao ramenima i stojeći se sagnuo iznad tastature. Njegovi prsti su vješto i brzo klizili preko nje. Desnico je uhvatio računarskog miša i divlje kliko na sve

strane po ekranu.

Dijagram je pokazivao lijep, stabilan, visok noseći signal i uz njega na stotine valova. Grozničavo je provjeravao greške, bliže izvore radijskih smetnji, putove satelita i drugog čovječjeg krša u orbiti Zemlje. Znao je da je većinu toga program prepoznao sam, jer su ga u desetljećima već petnaest-zilijona puta provjerili i dopunili. Onda je primijetio, da ga sva ta galama živcira. Smanjio je zvuk na minimum i isključio sve alarme.

U tom trenu vrata su se bukom otvorila i u kancelariju je banuo nasmijani crnokosi doktorski praktikant iz Slovenije Matija Čuk, koji je radio na nekom potpornom projektu u prizemlju instituta.

„Madona!“ rekao je na slovenskom jer je bio tako uzbuđen. „A slišiš ti to!“ Adrijan se okrenuo prema njemu:

„Engleski, molim!“

„Yes, yes, okej!“ rekao je Matija i ponovio:

„A čuješ ti to. Harmonija, jel da?“

Nije dočekaao odgovor, jer je prostoriju napunila nova kakofonija zvukova, oscilatori frekvencija su radili kao ludi i plesali kao plesači u diskoteci.

„Ovo je ludnica!“ rekao je Adrijan.

Matija je opet nešto rekao u tu galamu.

„Ovo je ludnica!“ ponovo je rekao Adrijan.

A u narednom trenutku nastala je mrtvačka tišina.

Automatika je zgasnula sve što nije bilo nužno. Samo iz najvećeg zvučnika čulo se pucketanje bigbenga prije petnaest milijardi godina. Kada je Adrijan kucnuo dugme na tastaturi začuo se miran i dubok glas koji je posegnuo duboko u čovjekovu svijest i razumljivo progovorio u svim zemaljskim jezicima i u nijednom:

„Svima koji nas čujete i razumijete poručujemo, da je došlo do greške u radu ovog Svemira. Već nekoliko vremena se pojačavajuće širi sa petnaest-zilijona puta svjetlosnom brzinom što nije bilo predviđeno u osnovnom programu. Izvinjavamo se za grešku i pozivamo vas da prestupite u susjedni svemir najkasnije za tri dana ... Ovaj Svemir bit će naime – *izbrisan* ...!“